

LATVIJAS REPUBLIKAS EKONOMIKAS MINISTRIJA
PATĒRĒTĀJU TIESĪBU AIZSARDZĪBAS CENTRS

K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, LV – 1013 ♦ tālr. (+371) 67388624 ♦ fakss (+371) 67388634 ♦ e-pasts: ptac@ptac.gov.lv

LĒMUMS

Rīgā

2012.gada 12.jūlijā

Nr.E03-PTU-F108-34

Par administratīvā soda uzlikšanu

Par Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 4.panta otrās daļas 2.punktā noteikto negodīgas komercprakses īstenošanu, par kuru paredzēts administratīvais sods Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta trešajā daļā

Patērētāju tiesību aizsardzības centra direktores vietniece Kristīne Riekstiņa,
nepiedaloties
[..]

izskatīja administratīvo lietu un konstatēja:

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC), pamatojoties uz *Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma* (turpmāk – NKAL) 15.panta pirmo daļu, ir uzsācis veidojuma MMM-2011 (turpmāk – *Veidojums*) reklāmas (turpmāk – *Reklāma*, sk. zemāk) izvērtēšanu.

Reklāmas izvērtēšanas ietvaros 2012.gada 13.martā PTAC sastādīja Aktu Nr.PTUF-108/1 (turpmāk – Akts) „Par komercprakses, reklāmas un informācijas sabiedrības pakalpojumu atbilstības to reglamentējošo normatīvo aktu prasībām izvērtēšanu”. Akts tika sastādīts par Veidojuma piedāvāto pakalpojumu Reklāmu, kura tika izplatīta uz SIA [...] (turpmāk – Sabiedrība) reklāmas stenda Rīgā, Krasta ielas sadalošajā joslā.

2012.gada 15.martā PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-14/1824-F-108 „Par rakstveida apņemšanos un informācijas sniegšanu” (turpmāk – Aicinājums), kurā PTAC, pamatojoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma (turpmāk – PTAL) 25.panta ceturrtās daļas 6.¹ punktu un NKAL 14.panta pirmo daļu un 15.panta ceturrtās daļas 2.punktu, aicināja Sabiedrību rakstveidā apņemties nekavējoties, bet ne vēlāk kā līdz 2012.gada 20.martam pārtraukt Reklāmas, kā arī citu pēc būtības identisku reklāmu, kas satura ziņā atbilst Reklāmā norādītajai informācijai, izplatīšanu. Vienlaikus PTAC, pamatojoties uz NKAL 15.panta otro daļu, Aicinājumā Sabiedrībai pieprasīja sniegt informāciju par Reklāmas devēju.

2012.gada 26.martā PTAC saņēma Sabiedrības 2012.gada 20.marta atbildes vēstuli nr.16/2012 (turpmāk – Vēstule) uz PTAC nosūtīto Aicinājumu. Sabiedrība Vēstulē ir norādījusi, ka par Reklāmas izvietojumu uz reklāmas konstrukcijas, kas piestiprināta pie apgaismes staba ar kodu [...] (ir redzama, braucot virzienā no Dienvidu tilta uz centru), tā 2012.gada [...] noslēdza līgumu Nr.[...] (turpmāk – Līgums) ar [...] (turpmāk – Persona), kurš reģistrēts Latvijas Republikas Valsts ieņēmumu dienestā kā nodokļu maksātājs ar kodu [...], dzīvo [...].

2012.gada 27.martā PTAC tika pieņemts Lēmums par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

2012.gada 20.jūnijā PTAC nosūtīja Personai vēstuli Nr.21-14/4153-F-108 „Par uzaicinājumu uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu un viedokļa sniegšanu” (turpmāk – Uzaicinājums), kurā PTAC saskaņā ar Latvijas Administratīvā pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 268.¹ pantu paziņoja, ka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiks 2012.gada 12.jūlijā plkst.10:00 PTAC Rīgā, K.Valdemāra ielā 157, 2.stāvā, 214.kabinetā, kā arī informēja Personu, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 62.panta pirmo daļu tai līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai ir tiesības izteikt viedokli un argumentus administratīvajā lietā.

Izvērtējot PTAC rīcībā esošos lietas materiālus, PTAC secina:

[1] Reklāmas likuma 1.pantā ir noteikts, ka reklāma ir ar saimniecisko vai profesionālo darbību saistīts jebkuras formas vai jebkura veida paziņojums vai pasākums, kura nolūks ir veicināt preču vai pakalpojumu (arī nekustamā īpašuma, tiesību un saistību) popularitāti vai pieprasījumu pēc tiem. Ņemot vērā Reklāmas kopējo saturu, kā arī to, ka Reklāma ir ar Veidojuma saimniecisko un profesionālo darbību saistīts paziņojums, kura nolūks ir veicināt Veidojuma sniegto pakalpojumu popularitāti un pieprasījumu, PTAC konstatē, ka Reklāma ir atzīstama par reklāmu Reklāmas likuma 1.panta izpratnē.

[2] Saskaņā ar Vēstulē sniegto informāciju un Reklāmas likuma 10.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka reklāmas devējs ir persona, kura nolūkā gūt komerciālu vai citādu labumu pati izgatavo un izplata reklāmu vai kuras uzdevumā un interesēs cita persona izgatavo vai izplata reklāmu, Persona ir uzskatāma par Reklāmas devēju.

[3] NKAL 1.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam, ir komercprakse. NKAL 1.panta otrā daļa paredz, ka citi šā likuma termini un jēdzieni lietoti PTAL izpratnē.

Saskaņā ar PTAL 1.panta 3. un 4.punktu, patērētājs ir fiziska persona, kas izsaka vēlēšanos iegādāties, iegādājas vai varētu iegādāties vai izmantot precī vai pakalpojumu nolūkam, kurš nav saistīts ar tās saimniecisko vai profesionālo darbību, bet pakalpojumu

sniedzējs ir persona, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros sniedz pakalpojumu patērētājam. Savukārt pakalpojums atbilstoši *PTAL* 1.panta 2.punktam ir personas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros par atlīdzību vai bez tās izpildīts patērētāja pasūtījums vai tāda ar patērētāju noslēgta līguma pildīšana, saskaņā ar kuru tiek iznomāta kāda lieta, izgatavota jauna lieta, uzlabota vai pārveidota esoša lieta vai tās īpašības vai veikts darbs, vai gūts nematerializēts darba rezultāts.

[4] *Reklāmā* norādītais teksts „*Jenākumi mēnesī no 20-75%*” piedāvā patērētājiem saņemt ieguldījuma pakalpojumus. Savukārt *Reklāmā* norādītais teksts „*MMM 2011*” un „*SERGEY-MAVRODI.COM*” liecina, ka *Reklāma* piedāvā iespēju apmeklēt interneta mājaslapu <http://sergey-mavrodi.com/> (turpmāk – *Mājaslapa*), kurā savukārt tiek piedāvāts veikt naudas noguldījumus un iesaistīties *Veidojuma* piramīdveida shēmas darbībā organizēti, sistemātiski, pastāvīgi un par atlīdzību.

Ņemot vērā augstāk minēto, *PTAC* secina, ka *Reklāmā* piedāvātā iespēja veikt ieguldījumus piramīdveida shēmā ir atzīstama par pakalpojumu *PTAL* izpratnē, bet *Mājaslapas* apmeklētāji, fiziskas personas, kuri, iepazīstoties ar *Reklāmu* un apmeklējot *Mājaslapu*, iegādājas vai varētu iegādāties pakalpojumu, proti, veicot naudas ieguldījumu, iestājas vai varētu iestāties piramīdveida shēmas darbībā, ir uzskatāmi par patērētājiem *PTAL* izpratnē.

No šī administratīvā akta 3.punktā minētajām definīcijām izriet, ka *Reklāmas* sniegšana ir komercprakse *NKAL* izpratnē, jo konkrētā darbība ir atzīstama par tādu, kas saistīta ar piedāvātā pakalpojuma – naudas ieguldījumu veikšanu un iesaistīšanos piramīdveida shēmas darbībā – popularizēšanu patērētājiem.

[5] Saskaņā ar *NKAL* 1.panta pirmās daļas 1.punktu, komercprakses īstenotājs ir ražotājs, pakalpojuma sniedzējs vai pārdevējs, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita persona, kas rīkojas ražotāja, pakalpojuma sniedzēja vai pārdevēja vārdā vai uzdevumā. Līdz ar to secināms, ka *Persona* ir komercprakses īstenotājs atbilstoši *NKAL* 1.panta pirmās daļas 1.punktā minētajam.

[6] *NKAL* 4.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka negodīga komercprakse ir aizliegta. *NKAL* 4.panta otrās daļas 2.punkts nosaka, ka komercprakse ir negodīga, ja tā ir maldinoša.

Savukārt *NKAL* 11.panta 9. un 14.punkts nosaka, ka komercprakse jebkuros apstākļos ir maldinoša, ja komercprakses īstenotājs apgalvo vai kā citādi rada iespaidu, ka precī drīkst likumīgi pārdot vai pakalpojumu sniegt, bet tas neatbilst patiesībai, kā arī veido vai atbalsta tirdzniecības veicināšanas piramīdveida shēmu, atbilstoši kurai patērētājs maksā par iespēju saņemt atlīdzību galvenokārt par citu patērētāju iekļaušanu shēmā, nevis par iespēju gūt labumu preču pārdošanas vai lietošanas vai pakalpojumu sniegšanas rezultātā.

[7] Izvērtējot lietā esošos materiālus, *PTAC* konstatē, ka *Persona* ir pārkāpusi *NKAL* 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, īstenojot *NKAL* 11.panta 9. un 14.punktā minēto maldinošo komercpraksi jebkuros apstākļos.

Augstākminēto pārkāpumu apliecina tas, ka *Reklāmas* augšpusē iekļautais teksts „*Jenākumi mēnesī no 20 – 75%*” un „*MMM 2011*”, kā arī „*SERGEY-MAVRODI.COM*” liecina, ka *Reklāma* popularizē veidojumu ar nosaukumu "MMM-2011", kura dibinātājs ir Sergejs Mavrodi, kā arī tā *Mājaslapa*. Vienlaikus konstatējams, ka *Mājaslapā* patērētāji tiek aicināti iestāties sistēmā ar piramīdveida shēmas darbību, saskaņā ar kuru tiek piesaistīti jauni shēmas dalībnieki – patērētāji, kuri, veicot ieguldījumus sistēmā, maksā par iespēju saņemt atlīdzību par citu dalībnieku (patērētāju) iekļaušanos sistēmā. Par iepriekš minētā piramīdveida shēmas darbības principu liecina *Mājaslapas* sadaļā „*Правила*” („*Noteikumi*”) lietotais teksts krievu valodā „*Нет никаких вложений! Никакой предпринимательской деятельности! Нет никаких операций с ценными бумагами, никаких отношений с профессиональными участниками рынка ценных бумаг, никаких ценных бумаг вы не приобретаете! (А они вам нужны? :-)) Пирамида! пирамида! пирамида! Предыдущим выплачивается только за счёт последующих! Никаких иных источников дохода здесь НЕ-Е-ЕТ!!! Нет, нет и нет!*”, kas tulkojumā latviešu valodā nozīmē: „*Nekādu ieguldījumu! Nekādas*

uzņēmējdarbības! Nav nekādu operāciju ar vērtspapīriem, nekādu attiecību ar profesionāliem vērtspapīru tirgus dalībniekiem, nekādus vērtspapīrus jūs neiegādājieties! (Bet tie jums ir vajadzīgi?:-) Piramīda! piramīda! piramīda! Iepriekšējiem tiek maksāts tikai uz nākošo rēķina! Nekādu citu ienākumu avotu šeit NA-A-AV!!! Nav, nav un nav.”

Tādejādi konstatējams, ka *Reklāma* popularizē noguldījumu pakalpojumu sniedzēju, kas saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas (turpmāk – *FKTK*) mājaslapā (http://www.fktk.lv/lv/klientu_aizsardziba/bridinajumi_par_nelicencetiem_/bridinajums_attures_no_sada/) 2011.gada 23.decembrī publicēto brīdinājumu ir nelicencēts ieguldījumu un noguldījumu pakalpojumu sniegšanas veidojums „MMM-2011” vai tā pārstāvis Latvijas Republikā.

[8] 2005.gada 11.maija Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/29/EK „*kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004*” (“*Negodīgas komercprakses direktīva*”), kas ir maksimālās harmonizācijas direktīva un kuras regulējums ir iestrādāts *NKAL*, preambulas 17.punktā noteikts, ka, konstatējot šajā direktīvā norādīto jebkuros apstākļos maldinošo komercpraksi (direktīvas I pielikums – melnais saraksts, maldinoša komercprakse jebkuros apstākļos), nav nepieciešams veikt konkrētās komercprakses ietekmes uz vidusmēra patērētāja ekonomisko rīcību (patērētāja lēmuma pieņemšanu) izvērtējumu, bet ir prezumējams, ka šāda komercprakse ir uzskatāma par negodīgu jebkuros apstākļos, proti, par aizliegtu komercpraksi jebkurā gadījumā. Direktīvas I pielikumā norādītie gadījumi ir iekļauti *NKAL* 11. un 13.pantā.

Līdz ar to secināms, ka, konstatējot *Personas* rīcībā *NKAL* 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, īstenojot *NKAL* 11.panta 9. un 14.punktā maldinošo komercpraksi jebkuros apstākļos, nav nepieciešams veikt konkrētās komercprakses ietekmes uz vidusmēra patērētāju ekonomisko rīcību (patērētāju lēmumu pieņemšanu) izvērtējumu, proti, izvērtējumu par *Reklāmā* un *Mājaslapā* sniegtās informācijas ietekmi uz patērētāja lēmuma pieņemšanu par ieguldījumu veikšanu un iesaistīšanos piramīdveida shēmas darbībā, jo šāda komercprakse ir uzskatāma par negodīgu jebkuros apstākļos, proti, par aizliegtu komercpraksi jebkuros apstākļos.

[9] *NKAL* 15.panta astotā daļa nosaka: „*Ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) uzliek komercprakses īstenošanai pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) uzliek komercprakses īstenošanai pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) uzliek komercprakses īstenošanai pienākumu publicēt attiecīgajai komercprakti atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norāda laboto informāciju, atsaucot negodīgo komercpraksi; 5) piemēro administratīvo sodu likumā noteiktajā kārtībā.*” Savukārt saskaņā ar *NKAL* 15.panta devīto daļu: „*Šā panta astotajā daļā minētos lēmumus Uzraudzības iestāde ir tiesīga pieņemt arī tad, ja tai nav pierādījumu par komercprakses īstenošana nodarītajiem zaudējumiem*”.

Saskaņā ar *LAPK* 166.¹³ trešajā daļā minēto par negodīgas komercprakses īstenošanu fiziskajām personām uzliekams naudas sods no divdesmit pieciem līdz piecsimt latiem.

Izvērtējot lietderības apsvērumus, *PTAC* uzskata, ka *Personai* nav lietderīgi uzlikt kādu no *NKAL* 15.panta astotajā daļā 1. – 4.punktā paredzētajiem lēmumiem, jo *Reklāmas* sniegšana ir pārtraukta. Ņemot vērā, ka *Personas* īstenošanās negodīgās (maldinošās) komercprakses iespējamā negatīvā ietekme jau ir neatgriezeniski notikusi, un, ņemot vērā *LAPK* 9.panta pirmo daļu, proti, ka *Persona* ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība, *PTAC* uzskata, ka, pamatojoties uz *NKAL* 15.panta astotās daļas 5.punktu, *Personai* piemērojams administratīvais sods likumā noteiktajā kārtībā.

PTAC uzskata, ka ar administratīvā soda palīdzību *Persona* tiks motivēta savā turpmākajā darbībā nepieļaut atkārtotu iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu. Arī *LAPK*

1.panta pirmā daļa nosaka, ka *administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu un pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā, un juridiskajā literatūrā pausts viedoklis, ka soda kā piespiedu līdzekļa speciālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai administratīvā akta adresāts neizdarītu jaunus prettiesiskus nodarījumus. Soda ģenerālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai tos neizdarītu citas personas.*¹ Vienlaikus PTAC ņem vērā, ka saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvā soda piemērošanas mērķis ir arī audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, lai tā ievērotu likumus.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums un lietā nepastāv apstākļi, kas ir pamats lietvedības izbeigšanai (LAPK 239.pants), kā arī nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtošanās, nepieciešams *Personai* piemērot administratīvo sodu.

Kā jau iepriekš konstatēts, *Persona* ir īstenojusi negodīgu komercpraksi, tādējādi pārkāpjot NKAL 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, un līdz ar to *Persona* tiek saukta pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, par kuru administratīvais sods ir paredzēts LAPK 166.¹³ panta trešajā daļā – par negodīgu komercpraksi.

LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Saskaņā ar LAPK 166.¹³ panta trešo daļu par negodīgu komercpraksi – uzliek naudas sodu fiziskajām personām no divdesmit pieciem līdz piecsimt latiem.

Saskaņā ar LAPK 32.panta otrās daļas noteikumiem, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Iestāde pārkāpēju ir tiesīga atbrīvot no administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 21.panta pirmās daļas noteikumiem tikai tādā gadījumā, ja izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs. Konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka *Persona* ir pieļāvusi normatīvajiem aktiem neatbilstošas komercprakses īstenošanu, kas nav uzskatāms par maznozīmīgu pārkāpumu.

Lemjot par naudas soda piemērošanu, PTAC ņem vērā *Administratīvā procesa likuma* (turpmāk – APL) 5., 13.pantu un 66.panta pirmajā daļā minētos tiesību principus un lietderības apsvērumus, lai noteiktu lēmuma par personas sodīšanu piemērotību un atbilstību, konkrētajā gadījumā ievērojot samērību starp pie atbildības sauktā dalībnieka rīcību un tam uzliedzamo ierobežojumu, kā arī patērētāju (visas sabiedrības) tiesiskās intereses, t.sk., tiesības saņemt normatīvajiem aktiem atbilstošu komercpraksi, un šo interešu aizskārumu, to, ka piemērojamām sankcijām jābūt efektīvām un no pārkāpuma atkārtošanās atturošām.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, PTAC nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 33.pantu mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu, un nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar LAPK 34.pantu pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus, kā arī, ņemot vērā komercprakses īstenošanas veidu, izdarītā pārkāpuma raksturu, iespējamo patērētāju interešu aizskārumu, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu neesamību, PTAC uzskata, ka par negodīgas komercprakses īstenošanu *Personai* ir uzliedzams naudas sods LVL 300.00 apmērā, kas ir uzskatāms par samērīgu naudas sodu, ņemot vērā izdarītā pārkāpuma – maldinošas komercprakses jebkuros apstākļos īstenošanu – raksturu, īstenošanas veidu un apjomu.

¹ Māris Baltais. Iestādes rīcības brīvība un lietderības apsvērumi. Jurista Vārds, Nr.18(373), 17.05.2005.

Izvērtējot lietas materiālus un lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus, pamatojoties uz *LAPK* 23.panta pirmās daļas 2.punktu, 32.panta pirmo un otro daļu, 166.¹³ panta trešo daļu, 215.⁴ pantu, 250.pantu, 260.panta otro daļu, 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 5.pantu, 6.pantu, 12.pantu, 13.pantu un 66.panta pirmo daļu, *Reklāmas likuma* 1.pantu un 10.panta pirmo daļu, *NKAL* 1.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, 2.pantu, 4.pantu, 11.panta 9. un 14.punktu, 14.panta pirmo daļu un 15.panta astotās daļas 5.punktu, 15.panta devīto daļu,

n o l e m t s:

[..]

uzlikt naudas sodu LVL 300.00 (trīsi simti) apmērā,

Pieņemto lēmumu par naudas soda uzlikšanu Persona saskaņā ar NKAL 16.pantu, LAPK 238.pantu, 288.panta pirmo un otro daļu un 289.panta pirmo daļu, var pārsūdzēt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā, Baložu ielā 14, Rīga, LV-1048, desmit darba dienu laikā no pilna lēmuma paziņošanas dienas, tiesai adresēto sūdzību iesniedzot Patērētāju tiesību aizsardzības centrā, Krišjāņa Valdemāra ielā 157, Rīgā.

Saskaņā ar *Paziņošanas likuma* 8.panta trešo daļu un *APL* 70.panta otro daļu uzskatāms, ka šis lēmums ir paziņots adresātam septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

[..]

Direktores vietniece

K.Riekstiņa

IZRAKSTS PAREIZS